

TEGENBEELDEN IN DE BIJBEL

Pastor David Adams

Ter inleiding: Toelichting op het verschil tussen “**PROFETIE**” (Israël) en “**De VERBORGENHEID**” (Het Lichaam van Christus of de Gemeente).

PROFETIE (alleen voor Israël): Gods programma uiteengezet in de evangeliën en begin Handelingen betreft een koninkrijk dat bereid is "**van de grondlegging der wereld**" (Mattheüs 25:34.). Dit is het plan waarvan: ".....*God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw*" (Handelingen 3:21).

Zie de volledige teksten:

*“Matth.25:34: Alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die tot Zijn rechter hand zijn: Komt, gij gezegenden Mijns Vaders! beerft dat Koninkrijk, hetwelk u bereid is **van** de grondlegging der wereld.*

“Hand. 3:21: Welken de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken heeft door den mond van al Zijn heilige profeten van alle eeuw.

VERBORGENHEID (het Lichaam van Christus of de Gemeente): Maar Gods programma, uiteengezet door de apostel Paulus (de apostel der Heidenen, zie Rom.11:13)), was: “*naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest*” (Rom 16:25.). Dit plan was een "*verborgenheidj, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God*" (Ef. 3:9). Het stelt een volk voor dat is gekozen "**vóór** de grondlegging der wereld" (Ef. 1:4).

Zie de volledige teksten:

“Rom.16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;

“Ef.3:9: En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;

“Ef.1:4: Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;

Opmerking van de vertaler:

“van alle eeuw” betekent: “**van** de grondlegging der wereld”.

“van de tijden der eeuwen verzwegen” betekent: “van **vóór** de grondlegging der wereld”.

In dit artikel worden de verschillen aangegeven tussen “Israël” en “het lichaam van Christus”.

“Fil.1:10: Opdat gij beproeft de dingen, die daarvan verschillen, opdat gij oprecht zijt, en zonder aanstoot te geven, tot den dag van Christus;

Inhoud:

(1)—Gered worden	(14)--Het betalen van de tienden
(2)—Dopen	(15)—De wet van Mozes
(3)—Gebeden	(16)—Verordeningen
(4)—Genezing	(17)--Ongelovige partner
(5)—Vergeving	(18)--Genealogie = geslachtskunde
(6)—Alles verkopen?	(19)--Tradities van mensen
(7)—Wederkomst	(20)—Beloften
(8)—Voedsel	(21)—Dopen
(9)—Waarvoor is Christus gekomen?	(22)—De Geest van God
(10)—Type Evangelie	(23)—Gezag
(11)—De zegeningen	(24)--De kerk of Gemeente
(12)—Tongen	(25)—Jezus
(13)—De Sabbat	(26)--Zegeningen

(1)--GERED WORDEN

Gered door geloof plus werken (voor Israël):

Op de vraag wat men moet doen om te ontkomen aan Gods komende toorn, vertelde Johannes de Doper dat de mensen moesten delen, eerlijk zijn, aardig zijn en tevreden zijn met hun loon (Lukas 3:6-14). Op de vraag wat men moet doen om het eeuwige leven te erven heeft Christus op aarde aan de jonge overste gezegd dat hij de geboden moest houden en "alles moest verkopen ... en verdelen onder de armen" (Lukas 18:18-24).

Gered door alleen geloof (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente)

Wat antwoordde de apostel Paulus toen hij bij de gevangenis in Philippi door de stokbewaarder werd gevraagd: "wat moet ik doen, opdat ik zalig worde?" "Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden" (Handelingen 16:30,31). Om gered te worden, mogen genade en werken niet vermengd worden (Rom. 11:6). Redding is uit genade en door het geloof, "het is Gods gave; Niet uit de werken, opdat niemand roeme" (Efeziërs 2:8,9).

(2)--DOPEN

De waterdoop (voor Israël):

De waterdoop, om gered te worden, werd gepraktiseerd in de evangeliën en in het begin van het boek Handelingen. Johannes de Doper kwam: "predikende den doop der bekering tot vergeving der zonden" (Lukas 3:3). De opgestane Heer Jezus herbevestigde de noodzaak van de waterdoop tot redding toen Hij de apostelen opdracht gaf en zei: "Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd

worden" (Markus 16:16). De met de Geest vervulde Petrus herhaalde, met Pinksteren, dezelfde voorwaarde aan "het ganse huis Israëls". "En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden" (Hand.2:36-38).

De doop door de Heilige Geest (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente):

Alleen de doop door de Heilige Geest plaatst de gelovige vandaag de dag in Christus tot redding. Zegt Gods Woord niet duidelijk door de pen van Paulus: "Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt" – het Lichaam of Gemeente van Christus (1Kor.12:13). En in een passage waar alles geestelijk is, wordt ons daar niet verteld dat er voor vandaag de dag nog maar één doop overblijft? (Ef 4:3-6). En dat is duidelijk de doop door de Geest.

(3)--Gebeden

Beantwoorde gebeden (voor Israël):

Beantwoording van gebeden werd door Jezus Christus in de evangeliën gewaarborgd. Aan Zijn discipelen beloofde Hij: "een iegelijk, die bidt, die ontvangt" (Matth. 7:8). "Matth.21:22: En al wat gij zult begeren in het gebed, gelovende, zult gij ontvangen". "Joh.14:13-14: 13 En zo wat gij begeren zult in Mijn Naam, dat zal Ik doen;14 Zo gij iets begeren zult in Mijn Naam, Ik zal het doen.

Niet beantwoorde gebeden (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Niet beantwoorde gebeden vinden we in het leven van de apostel Paulus. Met betrekking tot zijn "doorn in het vlees" schreef Paulus: "2Kor.12:8-9: 8 Hierover heb ik den Heere driemaal gebeden, opdat hij van mij zou wijken. 9 En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg.....". Verder vertelt Gods Woord ons dat: "Rom.8:26: want wij weten niet, wat wij bidden zullen gelijk het behoort". En dat God: "machtig is meer dan overvloediglijk te doen, boven al wat wij bidden of denken.....".

(4)--Genezing

Allen genezen (voor Israël).

Terwijl Jezus Christus op aarde was genas Hij allen die naar Hem kwamen, en Zijn discipelen zond Hij uit om hetzelfde te doen (Mattheüs 10:8; 15:30,31). Na Zijn opstanding zei Hij van Zijn volgelingen: "Markus 16:18:....op zieken zullen zij de handen leggen, en zij zullen gezond worden". Na Pinksteren werden alle zieken, die tot de apostelen kwamen, genezen, zelfs door de schaduw van Petrus (Handelingen 5:15,16). Later "deed God ongewone krachten door de handen van Paulus" zelfs het op afstand genezen door zweet of gordeldoeken (Handelingen 19:11,12).

Velen niet genezen (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Maar later wordt Paulus zelf niet genezen, hoewel hij gebeden heeft om gezond te worden (2 Kor. 12:7-10). Paulus vertelt Timotheüs om een beetje wijn, als medicijn voor zijn maag, te

nemen omdat hij vaak ziek is (1 Tim 5:23). Een andere medewerker wordt door Paulus ziek achtergelaten (2 Tim. 4:20). Paulus verklaart duidelijk dat de hele schepping nu zucht, met inbegrip van gelovigen die "*de eerstelingen des Geestes hebben*" - samen wachten ze op de toekomstige verlossing van het fysieke lichaam (Rom. 8:22,23).

(5)--Vergeving

Eerst vergeven (voor Israël).

Eerst vergeven was de eis voor vergeving in de Evangelien. Na het gebed van de Heer, legde Christus uit: "*Matth.6:12-15:14 Want indien gij den mensen hun misdaden vergeeft, zo zal uw hemelse Vader ook u vergeven. 15 Maar indien gij den mensen hun misdaden niet vergeeft, zo zal ook uw Vader uw misdaden niet vergeven.* Toen Petrus vroeg hoe vaak te vergeven vertelde de Heer van iemand die dat niet heeft gedaan toorn en pijniging ondergaat. Christus zei dat dit ook zou gebeuren met iedereen die niet van harte zou vergeven (Matth. 18:21-35). Gods mensen moesten anderen vergeven om door God vergeven te worden.

Later vergeven (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente)

Vergeven na te zijn vergeven is de regel die door de apostel Paulus wordt gegeven. Gelovigen krijgen de opdracht: "*Ef.4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkewijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft*". God heeft reeds al uw misdaden "vergeven" (Kol. 2:13). Daarom moeten Christenen: "*Kol.3:13:.....vergevende de één den anderen.....gelijkerwijs als Christus u vergeven heeft, doet ook gij alzo.* Gelovigen moeten vandaag de dag anderen vergeven, net zoals God hen alreeds heeft vergeven.

(6)--Alles verkopen?

Alles verkopen (voor Israël)

Alles verkopen was Gods programma in de evangeliën en in het begin van het boek Handelingen. In persoonlijke voorraden behoefde niet te worden voorzien (Mattheüs 10:9,10). De discipelen van Christus kregen de opdracht: "*Verkoopt hetgeen gij hebt*" (Lukas 12:33). Hetzelfde werd geëist van de overste die vroeg hoe hij het eeuwige leven zou kunnen beërven (Markus 10:21; Lukas 18:22). Ditzelfde programma was er in het begin van het boek Handelingen toen gelovigen "alle dingen gemeenschappelijk hadden en hun bezittingen verkochten" (Handelingen 2:44,45; 4:34). Maar ten tijde van Handelingen 11:29 hadden degenen die alles hadden verkocht hulp nodig. Zij hadden materiële hulp nodig voor de rest van het Nieuwe Testament (Rom. 15:26, en verder).

Persoonlijke voorziening (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente)

Persoonlijke voorziening wordt bevolen door de apostel Paulus. De gelovige wordt vermaand om te voorzien voor zichzelf en zijn eigen familie, anders is hij: "*erger dan een ongelovige*" (1Tim.5:8). Er wordt aangenomen dat er rijke gelovigen zullen zijn. Dergelijken wordt opgedragen om niet te vertrouwen op hun welvaart, maar bereid te zijn om te delen

(1 Tim 6:17-19). Gods regel voor het geven is van vandaag de dag vrijwillig: *“Een iegelijk doe, gelijk hij in zijn hart voorneemt; niet uit droefheid, of uit nooddwang;.....”* (2Kor.9:7).

(7)--Wederkomst

De komst naar de aarde (voor Israël).

Door het gehele het Oude Testament zocht Gods volk naar de komst van de Heer: *“En Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfborg”* (Zach. 14:4 en Job 19:25). In de Evangelien en in het begin van het boek Handelingen hadden ze dezelfde hoop dat Jezus Christus naar de aarde zou komen en alles in orde zou brengen (Mattheüs 24; 25; Lukas 18:8; Handelingen 1:11; 3:20). *“Een evangelie zonder Christus's dood ... Het Evangelie is de dood van Christus ...”*. En de hoop, na de toekomstige verschrikkingen in het Boek der Openbaring, is de terugkeer van de Heer om de volken van de aarde te verslaan en over hen te heersen (Openb. 19:11- 16).

De komst van de Heer in de lucht (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Maar de brieven van de apostel Paulus presenteren het lichaam van Christus met een hemelse hoop. Alle gelovigen in deze hedendaagse eeuw zullen samen worden opgenomen... om de Heer in de lucht te ontmoeten. *“en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen”* (1 Thess. 4:17). Bovendien wordt ons gezegd dat de gelovigen vandaag de dag een hemels burgerschap hebben (Fil. 3:20, Ef 2:6). Zij zijn gezegend *“met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus”* (Ef. 1:3).

(8)--Voedsel

Vele soorten vlees verboden (voor Israël).

In andere eeuwen beperkte God het soort eten van Zijn volk. Bij de schepping beval God de mensen om vegetariër te zijn (Gen. 1:29,30). Na de zondvloed van Noach werd mensen verteld: *“Gen.9:3-4: 3 Al wat zich roert, dat levend is, zij u tot spijs; Ik heb het u al gegeven, gelijk het groene kruid. 4 Doch het vlees met zijn ziel, dat is zijn bloed, zult gij niet eten”*. Later werd het Joodse volk, door Mozes, verboden om sommige dieren te eten. Bijvoorbeeld: *“Lev.11:1-8:het zwijn.....zal u onrein zijn; Van hun vlees zult gij niet eten en hun dood aas niet aanroeren”*

Alle voedsel toegestaan (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Gods Woord, door de pen van de apostel Paulus, vertelt gelovigen dat ze alles mogen eten. *“.....Want alle schepsel Gods is goed, en er is niets verwerpelijk, met dankzegging genomen zijnde; 5 Want het wordt geheiligd door het Woord van God, en door het gebed”*. Het is in latere tijden valse leer om te bevelen zich *“van spijzen te onthouden, die God geschapen heeft, tot nuttiging met dankzegging, voor de gelovigen, en die de waarheid hebben bekend.* (1 Tim 4: 1-5).

(9)--Waarvoor is Christus gekomen?

Christus kwam naar de aarde (voor Israël).

Vóór de ontvangenis van Jezus werd Maria verteld dat Hem gegeven zou worden: "*den troon van Zijn vader David*" en: "*Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid*" (Lukas 1:32,33). Tijdens zijn aardse bediening verklaarde Christus: "*Matth.15:24: Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels*". Vanaf Pinksteren heeft Petrus dit herhaaldelijk herbevestigd door alleen te prediken tot: "*Gij Israelietische mannen*", en tot: "*het ganse volk Israel*" (Hand.2:22 en 36; Hand.3:12 en Hand.4:10). Petrus verklaarde verder dat God Christus verhoogde "*om Israel te geven bekering en vergeving der zonden*" (Handelingen 5:31). En Paulus zegt: "*dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis*" (Joden) (Rom. 15:8).

Christus komst voor allen (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

De apostel Paulus vertelt ons: "*Rom.10:12: Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen*". *2Kor.5:19: Want God was in Christus de wereld met Zichzelfen verzoenende, hun zonden hun niet toerekenende; en heeft het woord der verzoening in ons gelegd*". Verder zegt Paulus dat in Christus Jezus: "*is noch Jood noch Griek*" (Gal.3:28; Kol.3:11).

(10)--Type Evangelie

Evangelie zonder de dood van Christus (voor Israël).

Een Evangelie, zonder de dood van Christus, werd verkondigd tijdens de aardse bediening van Christus. Jezus Christus en de Twaalf reisden in Israël "*van de ene stad en vlek tot de andere*" "*predikende en verkondigende het Evangelie van het Koninkrijk Gods*" (Lukas 8:1; 9:2,6). Na meer dan twee jaar het evangelie te hebben gepredikt vertelde Christus deze twaalf dat Hij spoedig zou worden overgeleverd aan degenen die Hem smadelijk zouden behandelen en "*zullen zij Hem doden; en ten derden dage zal Hij wederopstaan*". Echter: "*En zij verstonden geen van deze dingen; en dit woord was voor hen verborgen, en zij verstonden niet, hetgeen gezegd werd*" (Lukas 9:43-45; 18:31-34).

Het Evangelie is de dood van Christus (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Het Evangelie is de dood van Christus plus Zijn begrafenis en opstanding volgens de apostel Paulus. Hij zegt: "*1Kor.15:1-4: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat; 2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt. 3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften; 4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;*

(11)--De zegeningen

Zegeningen door Israël.

Zegeningen, door Israël, wordt beloofd aan de Heidenen in het Oude Testament tot en met het begin van het boek Handelingen. Jesaja profeteerde dat het Israël gegeven zal worden om de volken te overheersen (Jes. 60:10-12; 61:6). Vanuit die voorkeurspositie zal Israël een zegen zijn voor alle volken van de aarde (Gen. 22: 17,18; Zach. 8:13; Handelingen 3:25,26). Verder zegt de profeet: *“over u zal de Heere opgaan”*. (Israël). En dan: *“En de heidenen zullen tot uw licht gaan,..... die u is opgegaan”* (Jes.60:1-3). Jeruzalem en de Joden zullen de weg zijn waarlangs de volken tot God komen (Zach 8:22,23). De Evangelieën bevestigen deze profetieën (Markus 7:27; 11:17; enz.).

Zegeningen door de val van Israël (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente) .

Zegeningen door de val van Israël, dus buiten Israël om, is, momenteel Gods programma. Er is nu voor God: *“.....geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek”* (Rom. 10:12). De Joden hebben het Woord van God verworpen. Paulus predikte: *“Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods den heidenen gezonden is”* (Handelingen 13:45-47; 28:25-28). Het is vanwege Israël's "ongeloof", "blindheid", en "verwerping"; *“door hun val is de zaligheid den heidenen geworden”* (Rom.11:11-15,25,30).

(12)--Tongen

Tongen zijn een teken (voor Israël).

Jesaja profeteerde dat God tot zijn volk Israël zou spreken door *“een andere tong”* (Jesaja 28: 11,12). Op de Pinksterdag hoorden de *“Jodenuit allen volke dergenen, die onder den hemel zijn”* de discipelen spreken met andere tongen (Handelingen 2: 4-6). *“Joden en Jodengenoten ...”* hoorden *“een iegelijk in hun eigen taal spreken”*, dat is de moedertaal (Handelingen 2:8-11). De apostel Paulus schreef dat *“de Joden een teken begeren”* (1 Kor. 1:22). Paulus besloot dat het spreken met *“vreemde talen”* een teken is voor de ongelovige Joodse mensen (1 Kor. 14:20-22).

Spreken in tongen gestopt (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente)

Paulus beschouwde tongen als de geringste van de geestelijke gaven (1 Kor. 12:28-31; 14:19). Tongen traden op de voorgrond in de meest ongeestelijke kerk (1 Kor. 3:1-4). Het is dus niet verbazingwekkend om Paulus zijn constatering te lezen: *“hetzij talen, zij zullen ophouden”* (1 Kor. 13:8). In plaats daarvan, voor de tegenwoordige tijd: *“En nu blijft geloof, hoop en liefde, deze drie;”* (1 Kor. 13:13). God heeft nu Israël, de mensen van het teken, in blindheid terzijde gesteld (Rom.11:15,25). Zo is het doel van de tongen gestopt.

(13)--De Sabbat

Opdracht om de sabbat te onderhouden (voor Israël)

God rustte, na de schepping, op de zevende dag (Gen. 2:2). Aldus staat in de Tien Geboden: "Gedenkt den sabbatdag, dat gij dien heiligt" want "de zevende dag is de sabbat des Heeren uws Gods" (Ex. 20:8-11). De Heer voegde, door Mozes, daaraan toe: "den zevenden dag is den sabbat der rust" en dat: "de kinderen Israels den sabbat houden, den sabbat onderhoudende in hun geslachten, tot een eeuwig verbond" het zal "de kinderen Israels een teken in eeuwigheid zijn" (Ex. 31:15-17). Jezus Christus en Zijn discipelen hebben de sabbat consequent in acht genomen (zie bijvoorbeeld: Lukas 4:16; 23:56; Handelingen 13:14).

De sabbat beëindigt (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente)

De apostel Paulus schreef dat Christus heeft nu: "de wet der geboden in inzettingen bestaande" afgeschaft (Efeziërs 2:15). Voor de gelovigen van vandaag de dag staat geschreven: "Kol.2:16-17: 16 Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten; 17 Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus. De "rust (sabbatsrust in het Grieks) voor het volk van God is vandaag opgeheven. Hebr.4: 9-10: 9 Er blijft dan een rust over voor het volk Gods. 10 Want die ingegaan is in zijn rust, heeft zelf ook van zijn werken gerust, gelijk God van de Zijne". Het geschiedde dat de discipelen "op de eerste dag van de week" samenkwamen voor gemeenschap, prediking en de verzamelingen (de collectes) (Handelingen 20:7; 1 Kor. 16:1,2).

(14)--Het betalen van de tienden

Het verplicht betalen van de tienden (voor Israël)

Abraham en Jakob gaven aan God tiendes of "een tiende deel van alles" (Gen. 14:20; 28:22; Hebr. 7:2). Het gebod "dat de Heere Mozes geboden heeft, aan de kinderen Israels" is dat "het tiende zal den HEERE heilig zijn" (Lev.27:30-34). "En die uit de kinderen van Levi het priesterdom ontvangen, hebben wel bevel om tienden te nemen van het volk, naar de wet" (Hebr. 7:5; Num 18:21). Een tweede en derde tiende werd betaald voor feesten en de armen (Deut 14:22-29). De "zonen van Jakob" hebben God beroofd toen ze "tienden en het heoffer" onthielden en werden vervloekt of gezegend volgens, het niet of wel, geven van de tienden (Mal. 3:6-10).

Het geven van tienden niet meer van toepassing (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente)

Over het geven spreekt de apostel Paulus "niet als gebiedende" (2 Kor. 8:8) omdat "de wet der geboden in inzettingen bestaande" vandaag is "niet gemaakt" (Ef 2:15). De gelovige moet nu geven "naar dat hij welvaren verkregen heeft" (1 Kor. 16:2). "Een iegelijk doe, gelijk hij in zijn hart, voorneemt; niet uit droefheid, of uit nooddwang; want God heeft een blijmoedigen gever lief" (2Kor9:6-8). Het bedrag is aan de gever, maar God belooft dienovereenkomstig te zegenen naar hetgeen men geeft.

(15)--De Wet van Mozes

Onder de Wet van Mozes (voor Israël)

De Heer gaf "de wet, die Mozes den kinderen Israels voorstelde" opdat "gij ze leert en waarneemt" (Deut. 4:44; 5:1-3). Als het "huis van Jakob" zou gehoorzamen dan: "zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken" (Ex. 19:3-5). God beloofde Israël "leven en dood, zegen en vloek" in overeenstemming met hun al dan niet gehoorzaam zijn aan de geboden van de wet (Deut. 30:10-20). Christus op aarde was: "geworden onder de wet" (Gal. 4:4). Hij kwam niet "om de wet te ontbinden;.....maar te vervullen" (Mattheüs 5:17). Onder het "nieuwe verbond met ... Israël" zal God zijn wet "in hun hart schrijven", en zij zullen de wet "bewaren en doen" (Jeremia 31:31-33; Ezechiël 36:26,27)

Niet onder de Wet (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

De Heidenen waren nimmer onder de wet van Mozes en werden vrijgesteld toen het probleem zich voordeed (Handelingen 15:5,19-24; 21:24,25). De apostel Paulus verklaart dat Gods mensen vandaag "niet onder de wet, maar onder de genade" zijn (Romeinen 6:14,15). "Rom.7:4: Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood". Het oude verbond is "weggedaan", "afgeschaft" (2 Kor. 3:6-14). "Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft" (Rom. 10:4).

(16)--Verordeningen

Inzettingen vereist (voor Israël).

In de afgelopen eeuwen waren verschillende religieuze verordeningen nodig om God te behagen. De Heer heeft tot Mozes gezegd: "Spreek tot de kinderen Israëls... Mijn rechten zult gij doen, en Mijn inzettingen zult gij houden, om in die te wandelen" (Lev 18:1-4). Zulke verordeningen waren voor Israël en vreemdelingen "ter eeuwige inzetting" (Num 9:14; 15:15). Er kwamen problemen voor het volk van God toen zij afweken van Zijn verordeningen en ze niet bewaarden (Mal. 3:7). De ouders van Johannes de Doper: "waren beiden rechtvaardig voor God, wandelende in al de geboden en rechten des Heeren, onberispelijk" (Lukas 1:6).

Inzettingen afgeschaft (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

De apostel Paulus schrijft over Christus dat Hij heeft teniet gemaakt: "de wet der geboden in inzettingen bestaande" (Ef. 2:15), en van God: "Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende" (Kol. 2:14). Voor de gelovigen van vandaag de dag geldt: "Indien gij dan met Christus de eerste beginselen der wereld zijt afgestorven" dan vraagt Paulus: "wat wordt gij, gelijk of gij in de wereld leeft, met inzettingen belast?" (Kolossense 2:20)?

(17)--Ongelovige partner

Ongelovige partner verlaten (voor Israël).

Het verlaten van de ongelovige partner was voor Joden een vereiste om tot God terug te keren. Hij verbood Zijn volk om zich met Heidenen of vreemdelingen te vermengen (Deut 7:2-4; Jozua 23: 11-13). Maar toch: "*Het volk Israëls ...vermengd hebbende het heilig zaad met de volken dezer landen*" (Ezra 9: 1-2). Zo werden ze bestraft en konden niet voor God bestaan (Ezra 9:10-15; Neh 13:23-30). Om dat te herstellen erkende de vergadering hun overtreding van het nemen van vreemde vrouwen. Zij hebben een verbond met God gemaakt om alle zulke vrouwen volgens de wet te verwijderen. Zij hebben God behaagt en scheidden zichzelf van "de vreemde vrouwen" (Ezra 10:1-17).

Leven met de ongelovige partner (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Leven met de ongelovige partner is Gods huidige regel voor gelovigen. De Heidenen zijn nu "aangenaam, geheiligd door de Heilige Geest" (Rom. 15:16). Niemand is nu "*onheilig of onrein*" (Handelingen 10:28). Elke gelovige met "een vrouw" of "een man" die niet gelooft wordt geboden om "hem niet te verlaten" om "haar niet weg te zenden". Als de ongelovige partner wil blijven wonen bij de gelovige moeten ze bij elkaar blijven. Verder is de ongelovige partner geheiligd door de gelovige partner (1 Kor. 7:12-14). Let wel: De ongelovige partner is "geheiligd" door de gelovige man of vrouw maar niet behouden!

(18)--Genealogie = geslachtskunde

Geslachtskunde belangrijk (voor Israël).

In een groot gedeelte van de Bijbel wordt de afkomst beklemtoond en vaak in hele hoofdstukken behandeld (bijvoorbeeld I Kron. 1-9). God heeft "*een eeuwig verbond*" opgericht met Abraham en "*tussen uw zaad na u in hun geslachten*" (Gen. 17: 7). De zonen van Aäron hebben het priesterschap ontvangen; maar wiens "geslachtsregister" niet werd gevonden "*werden ... van het priesterschap geweerd*" (Ex. 40:13-15; Ezra 2:62; Neh 7:64). Alleen degenen die in het geslachtsregister onder de Levieten werden gerekend mochten in de tempel dienen (2 Kron. 31:16-19). "*En gans Israël werd in geslachtsregisters geteld*" om hun bezittingen en posities te bepalen (1 Kron. 9:1,2,22). God vertelde hersteld Israël om de geslachten te rekenen naar het geslachtsregister (Neh. 7:5). De aardse bediening van Jezus Christus begon met het vermelden van Zijn geslachtsregister (Mattheüs 1:1-17; Lukas 3:23-38). De 144.000 dienaars van God, in de eintijd, zijn afstammelingen uit de "*geslachten (stammen) der kinderen Israels*" (Openbaring 7:3-8).

Geslachtsregisters genegeerd (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

De apostel Paulus geeft gelovigen de opdracht: "*1Tim.1:4: Noch zich te begeven tot fabelen en oneindelijke geslachtsrekeningen*" en: "*Titus 3:9:.....wedersta de dwaze vragen en geslachtsrekeningen.....want zij zijn onnut en ijdel*". Mensen worden vandaag "*kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus*"; en: "*Daarin is noch Jood noch Griek*" (Gal. 3: 26,28). "In Christus" betekent afstamming niets.

(19)--Tradities van mensen

Tradities van mensen zijn zonder waarde (voor Israël)

In de Evangeliën werden "de inzettingen (tradities) der ouden" gehouden door "al de Joden" (Markus 7:3). Religieuze leiders hadden veel rituelen toegevoegd aan Gods Woord. Over het in stand houden van dergelijke tradities wordt gezegd: "Gij doet zeker Gods gebod wel te niet, opdat gij uw inzettingen zoudt onderhouden"(Markus 7:9). Dergelijke "geboden der mensen" maakten "Gods woord krachteloos" (Markus 7: 7,13). Christus en Zijn discipelen wandelden niet volgens de traditie der oudsten (Mattheüs 15:2; Markus 7:5). Zowel Paulus als Petrus verwerpen de tradities van hun vaders (Gal 1:14, Petrus 1:18). Maar religieuze leiders en kerken hebben nog steeds niet-Bijbelse tradities toegevoegd aan Gods Woord.

Inzettingen (tradities) van Paulus noodzakelijk (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

De apostel Paulus geeft de gelovigen de opdracht: "houdt de inzettingen (tradities), die u geleerd zijn, hetzij door ons woord, hetzij door onzen zendbrief" (2 Thess. 2:15). "2 Thess. 3:6: En wij bevelen u, broeders, in den Naam van onzen Heere Jezus Christus, dat gij u onttrekt van een iegelijk broeder, die ongeregeld wandelt, en niet naar de inzetting, die hij van ons ontvangen heeft". Paulus prijst de gelovigen omdat: "1Kor.11:2:....gij in alles mijner gedachtig zijt, en de inzettingen behoudt, gelijk ik die u overgegeven heb. Hij beveelt verder: "Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord, en in mij gezien hebt, doet dat; en de God des vredes zal met u zijn" (Fil.4:9).

(20)--Beloften

Aardse beloften (voor Israël).

In andere eeuwen werden aardse beloften gegeven aan Gods volk. Voor gehoorzaamheid: "Deut.28:1:zal de Heere, uw God, u (Israël) hoog zetten boven alle volken der aarde. "Jes.11:9: want de aarde zal vol van kennis des Heeren zijn". De heerschappij van de Messias zal: "recht en gerechtigheid doen op de aarde" (Jeremia 23:5). Gods volk werd herhaaldelijk beloofd: "die den Heere verwachten, die zullen de aarde erfelijk bezitten" (Psa 25:13; 37:9,11,22). Op aarde leerde Jezus Christus: "Zalig zijn de zachtmoedigen; want zij zullen het aardrijk beerven" (Mattheüs 5:5). Hij leerde Zijn discipelen ook om te bidden: "Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, gelijk in den hemel alzo ook op de aarde" (Matth. 6:10).

Hemelse bezittingen (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Hemelse bezittingen zijn voor de gelovigen van deze huidige eeuw. "Ef.1:3: God.....Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus". "God.....heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus"(Ef.2:4-6; Kol.3:1-3). "Fil.3:20: Maar onze wandel (burgerschap) is in de hemelen". De apostel Paulus zegt ook dat "de Heere ... zal mij bewaren tot Zijn hemels Koninkrijk " (2 Tim. 4:18).

(21)--Dopen

Vele dopen (voor Israël).

Vele dopen werden gepraktiseerd in het grootste gedeelte van de Bijbel. Het godsdienstige systeem van het Oude Testament vereiste "*verscheidene wassingen*" (verschillende dopen, in de oorspronkelijke Griekse taal)" (Heb.9:1,10). De Joodse religie van de tijd van Christus hield vast aan het "wassen (doop, in de Griekse tekst)" van veel dingen (Markus 7:4,8). Toen Johannes de Doper kwam om te "*dopen ... met water*", sprak hij ook over de Heilige Geest en dopen met vuur (Matth. 3:11). Zowel Jezus als Petrus leerden op Pinksteren de waterdoop als nodig om "*zalig te worden*" - "*tot vergeving der zonden*" (Markus 16:16; Handelingen 2:38). Later heeft Petrus Cornelius, blijkbaar na zijn redding, met water gedoopt (Handelingen 10: 43-48). De dood wordt ook een doop genoemd (Lukas 12:50). Het Christendom praktiseert vandaag veel verschillende dopen. Echter:

Eén doop (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Slechts "één Doop" is nu Gods regel (Ef.4:5). Die ene doop is een geestelijke "*Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt*" (1Kor.12:13). De apostel Paulus noemt deze doop "*der werking Gods*" (Kol. 2:12). Deze ene doop gebeurt op het moment dat iemand zijn vertrouwen stelt in Christus nadat hij het evangelie der zaligheid heeft gehoord (Ef.1:12,13).

(22)--De Geest van God

Gods Geest kon gelovigen verlaten (voor Israël).

Gods Geest kon in andere eeuwen de gelovigen verlaten. "*De Geest van God kwam op*" de mensen voor bepaalde taken. Zo was het ook met de onverschillige Simson en Koning Saul (Richt. 14:6,19; 1 Sam. 11:6). Gods Geest kwam ook op godvruchtige mannen zoals Mozes en Koning David voor het aan hen toegewezen werk (Numeri 11:17,29; 1 Sam. 16:13). De Geest kwam op Jezus Christus toen Hij zijn aardse bediening begon (Markus 1:10). Maar "*de Geest van de Heer*" week van mannen zoals Simson en Saul (Richt. 16:20; 1 Sam. 16:14). Zelfs David smeekte God: "*neem Uw Heiligen Geest niet van mij*" (Ps. 51:11).

Gods Geest blijft in de gelovigen (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Gods Geest blijft vandaag in de gelovige vanaf het moment van zijn redding. Wanneer iemand zijn vertrouwen heeft gesteld in Christus als Verlosser wordt hij/zij: "*verzegeld met de Heilige Geest*" (Ef. 1:13). Iedereen die werkelijk gered is bezit de Heilige Geest, want Gods Woord zegt in: "*Rom.8:9: Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe*". Door "*den Heilige Geest Gods.....door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing*"(Ef.4:30).

(23)--Gezag

Het gezag van Petrus (voor Israël).

Terwijl Hij op aarde was gaf Christus aan Petrus *"de sleutels van het koninkrijk der hemelen"* (Matth.16:19). Bij het gezag van Petrus was inbegrepen: *"en zo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn"* (Matth.16:16-19). In het begin van het boek Handelingen heeft Petrus dit gezag uitgeoefend. Petrus gaf leiding in het vervangen van Judas, verklaarde Pinksteren, verklaarde verlossing, veroordeelde bedriegers en ontving Heidenen (Handelingen 1:15 en verder; 2:14 en verder, 37,38; 5: 3 en verder; 15:7-11).

Het gezag van Paulus (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Later verscheen de Heer, vanuit de hemel, aan Paulus (Handelingen 26:15-19). Paulus ontving zijn boodschap *"door de openbaring van Jezus Christus"* (Gal. 1:11,12; Ef 3:1-3). Paulus benadrukte vaak zijn bijzonder gezag. Hij verheerlijkte zijn bediening als *"de apostel der Heidenen"* (Rom. 11:13). Paulus schreef: *"Want indien ik ook iets overvloediger zou roemen van onze macht, welke de Heere ons gegeven heeft tot stichting, en niet tot uw nederwerping, zo zal ik niet beschaamd worden"* (2 Kor. 10:8). Gelovigen wordt herhaaldelijk geboden *"Weest mijn navolgers, gelijkerwijs ook ik van Christus"* (1 Kor. 11:1, Fil.4:9). Dan lezen we dat Paulus Petrus *"wederstond"* en *"beschuldigde"* (Gal. 2:11 en verder). Petrus (Cefas) zag dat Paulus gezag had *"om tot de heidenen te gaan"* en dat hij beschikte over: *"wijsheid ... zwaar om te verstaan"* (Gal. 2:9; 2 Petrus 3:15-17).

(24)--De kerk of Gemeente

Joodse kerk, gemeente of vergadering (voor Israël).

Israël onder Mozes werd het *"de vergadering in de woestijn"* genoemd (Handelingen 7:37,38). In Psalm 22 staat: *"22 Zo zal ik Uw Naam mijn broeders vertellen; 23 Gij, die den Heere vreest! prijst Hem;! vereert Hem; en ontziet u voor Hem, al gij zaad van Israël!"* (Psalm 22:22-23). Hebreeën citeert die Psalm met: *"in het midden der Gemeente"* (Hebreeën 2:12). Christus en zijn apostelen werden gezonden: *"tot de verloren schapen van het huis Israels"* (Mattheüs 10:5,6; 15:24). Zijn Joodse discipelen werden een "gemeente" genoemd in tegenstelling tot "een ongelovige" of Heiden (Mattheüs 18:17). Alleen van het *"het huis Israels"* wordt gezegd: *"de Heere deed dagelijks tot de Gemeente, die zalig werden"*, die Gemeente bestond dus alreeds (Handelingen 2:36,47). Petrus zei *"En ook al de profeten..... hebben ook deze dagen te voren verkondigd"* (Hand.3:24).

De Gemeente (voor het Lichaam van Christus).

Alleen de apostel Paulus schreef over: *"de gemeente..... welke Zijn (Christus) lichaam is"* (Efeziërs 1:22,23). In Gods huidige gemeente: *"Daarin is noch Jood noch Griek.....want gij allen zijt één in Christus Jezus.is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek"* (Gal.3:28). Het lichaam van Christus was een: *"verborgenheid, die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten...."* (Kol. 1:24-27; Ef. 3: 4-6).

(25)--Jezus

Jezus (voor Israël).

De Evangeliën gebruiken deze naam enkele honderden keren om gebeurtenissen vast te leggen gedurende de tijd van Christus op aarde was. Vóór Zijn geboorte werd geschreven: *“gij zult Zijn naam heten JEZUS”*, de naam die verbonden is aan Zijn vernedering om *“Zijn volk zalig (te) maken van hun zonden”* Matth. 1:21). Alleen ongelovigen, vijanden en demonen spraken Hem gewoon aan als "Jezus" (bijvoorbeeld Johannes 6:42; 18: 5; Lukas 4: 33,34). Zijn discipelen spraken nooit tegen Hem zonder een eerbiedige titel (Johannes 13:13).

De Heere Jezus Christus (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

“Heere Jezus Christus” is de gebruikelijke titel die de apostel Paulus gebruikt voor Hem. Paulus gebruikte het vaak, vooral in het begin van al zijn brieven. Hij bad: *“Opdat de Naam van onzen Heere Jezus Christus verheerlijkt worde...”* (2Thess.1:12). In plaats van *“nam Jezus brood”* bij het Avondmaal in (Markus 14:22), nam *“de Heere Jezus ... het brood ”* (1 Kor. 11:23). De kruisiging betreft nu niet *“Jezus”* (Johannes 19:23), maar *“den Heere der heerlijkheid”* (1 Kor. 2:8). Zowel verlossing als de Heilige Geest schrijven voor om Hem *“Heer”* te noemen (Rom. 10:9; 1 Kor. 12:3). Deze wijziging wordt duidelijk vermeld in 2Kor.5:16: *“en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees”*.

(26)--Zegeningen

Voorwaardelijke zegeningen (voor Israël)

Voorwaardelijke zegeningen *“als u gehoorzaamt”*, werden destijds beloofd aan Gods volk. God zei tot Mozes, *“Aldus zult gij tot het huis van Jakob spreken, en den kinderen Israels verkondigen..... indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken.....”* (Ex. 19:3,5). Later werd Israël gezegd: *“indien gij....waarnemende te doen al Zijn geboden.....zullen al deze zegeningen over u komen.....wanneer gij der stem des Heeren uws Gods, zult gehoorzaam zijn..... wanneer gij horen zult naar de geboden des Heeren, uws Gods”* (Deut.28:1-2 en 13). Maar: *“...indien gij de stem des Heeren, uws Gods, niet zult gehoorzaam zijn, om waar te nemen, dat gij doet al Zijn geboden en Zijn inzettingen, die ik u heden gebiede; zo zullen al deze vloeken over u komen, en u treffen.* (Deut. 28:15). In de Bergprede zijn de zegeningen afhankelijk van hetgeen de mensen doen (Mattheüs 5:1-9; 6:14,15).

Onvoorwaardelijke zegeningen (voor het Lichaam van Christus of de Gemeente).

Onvoorwaardelijke zegeningen behoren vandaag de dag toe aan alle ware christenen. De apostel Paulus schrijft: *“God.....Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening in den hemel in Christus”* (Ef.1:3). Zelfs aan ongeestelijke gelovigen wordt verteld: *“want alles is uwe”* (1 Kor. 3:1,21,22). Rom.8:16 zegt: *“dat wij kinderen Gods zijn”* En Rom.8:17 zegt: *“En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en*

medeërfgenamen van Christus” (Rom. 8:16,17). En in Kol.2:10 staat: *“En gij zijt in Hem volmaakt”*.